

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσῶ 6

Τεμὴ φύλλου λεπτὰ 10

**ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ**

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοὺς βιβλιοπωλεῖς Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

**ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς**

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποία ἡ θέσις τῆς γεροντοκóρης ἐν τῇ κοινῳνίᾳ. — Γυναίκες Γερμανίας. Ἄννα Λουίζα Κάρε. (ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλί). — Ἡ κατάργησις τῶν ἐκλογῶν ἐν τοῖς ναοῖς καὶ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον. — Ἔργα γυναικῶν ἐν Γαλλίᾳ (ὑπὸ κ. Ἐλένης Ρενάν). — Συμβουλαὶ περὶ ἀνατροφῆς (ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ). — Ποικίλα — Περιοδικά. — Ἐβδομαδιαῖον δελεῖον. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Κατ' αὐτὰς ἐκδίδεται τὸ ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ὄπως πρωτότυπον καὶ ἰδιόρυθμον, προωρισμένον δὲ μεγάλως νὰ εὐεργετήσῃ πᾶσαν οἰκοδέσποιαν, σύζυγον καὶ μητέρα. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο θὰ περιέχῃ:

Α΄. Σειρὰν ὄλην καθημερινῆς καταστιχογραφίας τῶν οἰκιακῶν δαπανῶν, ἐν ἣ πᾶσα οἰκοδέσποινα θὰ καταστρώνη τοὺς καθημερινούς, μηνιαίους καὶ ἐτησίους λογαριασμούς αὐτῆς μετὰ πινάκων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν. Καθημερινὴν συνταγὴν μαγειρικῆς Ἑλληνικῆς τε καὶ ξένης. Συμβουλήν πρακτικὴν καὶ χρήσιμον τῆς ἡμέρας. Οἰκιακὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακολογίαν. Ὑγιεινὴν, διατροφὴν καὶ περιποίησιν τῶν βρεφῶν.

Β΄. Ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα φιλολογικῶν ἔργων τῶν κ. κ. συνεργατίδων ἡμῶν. Πραγματείας περὶ φιλοκαλίας, καθαριότητος, ὑγιεινῆς καὶ καλλονῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος. Περὶ τῆς τέχνης τοῦ ἀρρέσκειν. Περὶ διασκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως οἴκου. Ἐπιθεώρησιν τοῦ συρμοῦ, καὶ παντὸς ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός. Τρόπους τοῦ φέρεσθαι. Ἀνέκδοτα περὶ γυναικῶν. Εὐφυλογίας. Ἐκλεκτὰ ποιημάτια Κυριῶν.

Γ΄. Ἀγγελίας τῶν διαφόρων Παρθεναγωγείων τοῦ κράτους μετὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν. Ἀγγελίας διαφόρους ἀναγομένης εἰς τὸν κύκλον τῶν γυναικῶν.

Κομψότατα, καλλιτεχνικώτατα καὶ φιλοκαλέστατα τετυπωμένον καὶ δεδεμένον τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο τιμᾶται, ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμῆς. ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἀντὶ ἐνὸς χρυσοῦ φρ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅσασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Παρακαλοῦνται αἱ ἐγγραφεῖσαι καὶ ἐγγραφηζόμεναι ἐν τῷ ἡμερολογίῳ συνδρομητρίαι νὰ ἀποστέλλωσι συγχρόνως τὸ ἀντίτιμον, ὅπως ἐγκαίρως ἀποσταλῇ αὐταῖς τοῦτο.

**ΠΟΙΑ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗΣ
ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Ἡμεῖς βεβαίως δὲν θὰ ἀνέλθωμεν ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς ἐκείνης, ἐφ' ἧς ἀνέρχεται ὁ ἀνὴρ καὶ μάλιστα ὁ ποιητής, ἵνα ἐκείθεν ἐξετάσωμεν τὸ ὀξύμωρον τοῦτο φαινόμενον, ὡς λέγουσιν οἱ ἄνδρες, ὅπερ γεροντοκόρη καλεῖται· ἀλλ' οὔτε θὰ θρηνησωμεν τὰ μαρανθέντα ῥόδινα χεῖλη καὶ τὸ ἀνθηρὸν χρῶμα καὶ τὸ ἄλλοτε πλήρες ζωῆς καὶ εὐτυχίας ζωογόνον μειδίαμα, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ μαρασμοῦ καὶ τῆς πικρίας ἀντικατασταθέν. Ταῦτα πάντα δὲν συμβαίνουσιν ἐκτάκτως καὶ παραδόξως μόνον εἰς τὴν γεροντοκόρην, ἀλλ' εἰς πάντα ἄνθρωπον ἄνδρα τε καὶ γυναῖκα σὺν τῇ προόδῳ τοῦ χρόνου τοῦ τὰ πάντα μεταβάλλοντος καὶ ἀλλοιούντος.

Ἡ γεροντοκόρη λοιπὸν μαραινόμενη ὑποκύπτει ἀπλούςατα εἰς φυσικὸν νόμον καὶ οὐδὲν πλέον· ἐὰν μάλιστα ἐξετάσωμεν γυναῖκα τριακονταετίδα μητέρα 5—6 τέκνων καὶ κόρην ἄγαμον τῆς ἡλικίας ταύτης θέλομεν ἀναντιρρήτως πεισθῆ, ὅτι πολλῶν εὐκολώτερον μαραίνονται τὰ ῥόδινα τῆς νεαρᾶς μητρὸς χεῖλη ἢ τὰ τῆς κόρης, ἧτις ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσε νὰ εἶναι νεᾶνις.

Ἡ γράφουσα ὁμῶς πρὸς ἡμᾶς Κυρία δὲν παραπονεῖται εὐτυχῶς οὔτε διὰ τὰ μαρανθέντα κάλλη τις, ἀλλ' οὔτε διὰ τὴν ἀποπτᾶσαν νεότητά της· παραπονεῖται ἀπλῶς διὰ τὸν

αποκοπών βίον, ὃν ἡ κοινωνία, ὡς λέγει, παρασκευάζει τῇ γεροντοκόρῃ, ἣν δὲ θεωρεῖ ὡς ἄνθρωπον δυνάμενον νὰ δράσῃ ἐφ' οἰψώδηποτε σκοπῷ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἢ τῆς προόδου τῆς κοινωνίας.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶμεν ὅτι, ἐὰν οὐδαίς περὶ τῆς γεροντοκόρης γίγνηται λόγος καὶ οὐδεμία μέριμνα περὶ τοῦ βίου αὐτῆς ἐλήφθη ποτέ, τοῦτο ἀποδοτέον τὰ μὲν εἰς τὸν ἐγωϊσμόν τοῦ ἀνδρός, τὰ δὲ καὶ εἰς τὸν ἀδρανῆ πολλὰκις δὲ καὶ γελοῖον βίον, ὃν παρ' ἡμῖν ἡ γεροντοκόρη διάγει. Ὁ ἐγωϊσμός τοῦ ἀνδρός τοῦ πρεσβύτου καὶ τῆς ἡλικίας αὐτῆς μάλλον συμβιβάζομενου, ἀφίνει αὐτὴν ἐν τῇ μονώσει, τούτου ἐπιδιώκοντος τὴν μετὰ νεαρᾶς κόρης δυσαναλόγου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συναναστροφῆν καὶ ἀταλλαγῆν αἰσθημάτων, ἐξ ὧν καὶ μυρία πηλλᾶκις προκύπτουσι διὰ τὸν μωρὸν τοῦτον παλιμπαιδα ἀτοπήματα. Ἐργὸν πρὸς τούτοις τοῦ ἐγωϊσμοῦ τοῦ ἀνδρός εἶναι αὐτῇ αὕτη ἢ ὑπαρξίς τῆς γραίας κόρης, ἣτις σπανιώτατα, ὡς ἡ γράφουσα πρὸς ἡμᾶς ἀνομολογεῖ, μένει ἄγαμος ἐξ ἰδιοτριπίας, κακίας ἢ μισαθροπίας, ἐνῶ ὁ ἀνὴρ καταδικάζων ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀγαμίαν, ἵνα τηρήσῃ τὴν κακίαν ἐνοουμένην ἐλευθερίαν τοῦ ἀλώβητον, συμπαρασύρει δυστυχῶς ἐν αὐτῇ καὶ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, μεθ' ἧς οὗτος ἠδύνατο νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην του.

Ἄλλ' ἡ γραία κόρη κατενόησεν ἄρα τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν της; ἵνα δικαιώσῃ νὰ παραπονῆται κατὰ τῆς κοινωνίας, ἣτις οὐδὲν ἔπραξε καὶ γράττει ὑπὲρ αὐτῆς;

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν εἰς τὴν ἀξιοτίμον μεμψιμοιροῦσαν Κυρίαν, ὅτι ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπάρχει θέσις καὶ προορισμός διὰ πᾶσαν γυναῖκα νέαν ἢ γραικῶν, ἄγαμος ἢ ἐγγαμος. Ἡ θέσις αὕτη καὶ ὁ προορισμός τῆς γυναίκος δὲν συνίσταται βεβαίως μόνον εἰς τὰς ἐπισκέψεις, ἀ; αὕτη θὰ ἀνταλλάξῃ ἢ εἰς τὰς μᾶλλον καὶ ἥττον εἰλικρινεῖς ἢ ψευδεῖς φιλοφρονήσεις, ἀ; παρ' ἀνθρώπων ξένων, ἀγνώστων, ἀδιαφόρων θὰ δεχθῇ αὕτη, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν χορευτῶν μεθ' ὧν αὕτη θέλει χορεύσει τετράχορον ἢ στρόβιλιν ἐν ἀριστοκρατικῇ ἢ πτωχῇ αἰθυσῇ, ἐνθα τρεῖς τῇ μειδιῶσι καὶ τριάκοντα τὴν κακολογοῦσι. Δὲν δικαιούται ἄρα ἡ γραία κόρη νὰ δικαυότῃ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιστάσεσι δὲν κατέχει πλέον τὰ πρωτεῖα, ἡ κοινωνία ἀδικεῖ καὶ ὑποβιβάζει αὐτὴν καθιστώσα τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς προβληματικὴν καὶ ἀδύνατον.

Ἐν ὅμως ἡ διὰ τοῦ γελοίου τίτιου γεροντοκόρη ἀτόπως προσαγορευομένη ἄγαμος γυνή, ἐνόει καὶ ἐμελέτα αὐτῇ αὕτη τὴν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὴν τῆς θέσεώς της ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποσολῆν, μακρὰν τοῦ νὰ μαραινῆται μεμψιμοιροῦσα καὶ γελωτοποιουμένη ἢ θελόν ὑπερηφάνως ἀντιμετωπίσῃ τὴν θέσιν της καὶ ἀναλάβῃ μετὰ προθυμίας τὰ ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἐπιβαλλόμενα τῇ ἐλευθερᾷ αὐτῇ πάτης εὐθύνης καὶ ὑποχρέωσεως καθήκοντα. Διότι ἀληθῶς τί σοφρύτερον καὶ εὐγενέστερον γυναικὸς ἄγαμου, ἣτις οὐδαμῶς περὶ ἑαυτῆς μεριμνῶσα ἀπαιροῖ τὸν βίον αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ πλησίον. Τὶ δυσκολώτερον ἐν τῷ κόσμῳ ἢ ἡ αὐταπάρησις ἐκείνη δι' ἣς ἡ γεροντοκόρη θεωρεῖται ἀπεκλύεται τὸν παλαιὸν τῆς φιλαρεσκείας, ἐγωϊσμοῦ, ματαιότητος καὶ αἰσθηματικότητος ἀνθρώπων, δι' ἧς καταπνίγοντα καὶ θάπτουσα ὑπὸ τὰ βάρη τῆς ψυχῆς αὐτῆς πᾶν αἰσθηματικὸν ἐκκαλίσαν καὶ ζωογονῆσαν τὰ ὠραιο-

τερὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔτη, τί θαυμαστότερον, λέγομεν, τῆς αὐταπαρήσεως ἐκείνης, δι' ἧς καὶ μόνης ἢ ἄγαμος γυνὴ ἐκπληροῖ τὸν ὑψηλὸν καὶ θεῖον αὐτῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ προορισμόν;

Ἄλλ' ἀντὶ τούτου μέγα μέρος τῶν ἀγάμων γυναικῶν δὲν ἐννοοῦσι νὰ παραιτηθῶσι τῶν νεανικῶν ἀξιώσεων καὶ ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ τῆς νεανικῆς αὐτῆς ἐτι ζωῆς καὶ θορυβώδους περιβολῆς· δὲν ἐννοοῦσι νὰ παύσωσιν ἀκλιζόμεναι καὶ ἐρυθριῶσαι, διότι ἐνώπιον αὐτῶν ὠμίλησαν περὶ γάμου καὶ ἀποκαταστάσεως· δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἀρθρώσωσι τρεῖς λέξεις ἢ νὰ προχωρήσωσι τρία βήματα ἢ νὰ ἐξέλθωσι τοῦ δωματίου χωρὶς νὰ σᾶς εἴπωσι μετὰ παιδικῆς σεμνοπρεπείας, ὅτι πρέπει νὰ ζητήσωσι τὴν ἀδειαν τῆς μαμᾶς· δὲν ἐννοοῦσι τέλος νὰ παραιτηθῶσι τῶν παιδικῶν ἐκείνων αἰσθηματικότητων, δι' ὧν ἀξιογέλαστοι ἀληθῶς καθίστανται, προκαλοῦσαι κατ' αὐτῶν καὶ τὰ εἰρωνικὰ μειδιάματα καὶ τὸν σαρκαστικὸν ἐκείνων τῆς γεροντοκόρης τίτλον.

Ἐὰν τοῦναντίον ἡ εὐροτάσασα τὴν ἐπέτειον τῆς τριακονταετιδος αὐτῆς ἀνοίξῃ σκεφθῆ ἀποφατικῶς, ὅτι παρῆλθε πλέον ὁ καιρὸς τῆς πρώτης νεότητος αὐτῆς, ἐὰν ὁ πῖλος αὐτῆς ποικίλη ἀπὸ τὸν τῆς κόρης εἰς τὸν τῆς ἐγγάμου, ἐὰν ἀποφεύγῃ τὰ ζωηρὰ καὶ θορυβώδη χρώματα ὡς καὶ τὰ πολλὰ ἀνηθὰ καὶ τοὺς πολυποικίλους κοσμοῦς, ἐὰν ἀναλάβῃ τὴν ἀνατροφήν τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν ἢ ἐλλείψῃ τούτων τὴν τῶν ἀνεψιῶν, οἵτινες πάντοτε ὑπάρχουσι παρὰ ταῖς οἰκογενεῖαις, ἐὰν εὐρισκομένη μετὰ νεανίδων ἐμιλεῖ αὐταῖς προστατευτικῶς καὶ μητρικῶς, ἐὰν εὐρίσκῃ πάντοτε θέσιν παρὰ τὸ προσκεφάλαιον πάσχοντος συγγενοῦς ἢ ἀγωνιώσης φίλης, ἐὰν ἀγγελος παρήγορος τῶν πτωχῶν καὶ ὄρφανῶν τῆς πόλεως ἢ κώμης ἐν ἣ ἕξῃ παρίσταται αὕτη, ἐὰν καὶ τὴν ἐκπαιδεύσιν αὐτὴν, ἐλλείψῃ ἄλλης ἐνσχολήσεως, ἀναλάβῃ τῶν δυστυχῶν ὄρφανῶν καὶ ἐγκαταλειμμένων, τίς θέλει τολμήσῃ νὰ ἐμπαίξῃ καὶ σατυρήσῃ ἢ περιφρονῆσῃ αὐτὴν, ἢ μᾶλλον τίς δὲν θέλει εὐγνωμονῆ, ἐκτιμᾷ καὶ σέβηται τὴν εὐεργέτιδα αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος καὶ δὲν θέλει παράσχη αὐτῇ τὴν πρώτῃν καὶ ἐπίτιμον ἐν πᾶσι θέσιν.

Καὶ δὲν εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἐκτιμηθῇ αὕτη, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν φιλοφρονῶν τούτων καὶ εὐγενῶν καθηκόντων τῆς ὑπὸ καλοῦ τινος καὶ εὐγενοῦς ἀνδρός, ὅστις μετ' εὐχρηστικῆς θέλει συνδέσει τὴν τύχην της μετὰ τῆς ἰδικῆς του, ἢ ἐν τῇ ἐμμονῇ αὐτῆς εἰς τὸν ἀσκοπὸν καὶ παιδαριώδη βίον, ὃν διάγει τηκομένη καὶ μαραινομένη, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ ζηλότυπος, φθονερά, ἐγωίστρια καὶ ἐπιβλαβῆς τῇ ἰδίᾳ οἰκογενεῖᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ καθισταμένη;

Ἴδου καθ' ἡμᾶς ἡ θέσις τῆς ἀγάμου γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, θέσις ὑψηλὴ καὶ σεβαστῆ, δι' ἧς ἐτιμήθησαν μέχρι σήμερον διάσημοι καὶ διαπρεπεῖς γυναῖκες, μετὰ τῶν ὁποίων τὴν πρώτῃν ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ δικαίως κατέσχε θέσιν ἢ διάσημος Ἀγγλίσ Μαρία Καρπαντιέ, ἢ τὴν βιογραφίαν ἀπέστειλεν ἡμῖν ἢ ἐν Μαγχεστρία εὐγενῆς καὶ λογίᾳ συνεργάτις ἡμῶν κ. Ὑπατία Στάμπα.

Ἄλλως τε αἱ ἄγαμοι ἐν Ἀγγλίᾳ γυναῖκες μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῶνται ὡς παρ' ἡμῖν βάρη τῆς οἰκογενείας, τοῦναντίον σώτειραι καὶ εὐεργετίδες αὐτῆς; καλοῦνται, ἀναλαμβάνουσαι πλὴν τῆς διοικήσεως τοῦ οἴκου καὶ τὴν ἀνατροφήν, μὲρῶσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, τῆς μετὰ τῆς συνήθους εἰς βιοποριστικὰ ἐπιδιδομένης ἔργα.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐὰν ὁ δέκατος ἑβδομοσραίων ὑπῆρξεν ἐν Γερμανίᾳ σχετικῶς πτωχὸς εἰς μεγαλοφυΐας καὶ ἐξόχους ἰκανότητας, περὶ τὸν 18ον οὐκ ἥττον ἀνκαίνονται μεγὰ καὶ ἐξόχα πνεύματα, ὡς ὁ Lessing, ὁ Mendelssohn, ὁ Kant, ὁ Goethe καὶ Schiller, δι' ὧν ἡ ἐποχὴ αὕτη λαμβάνει νέαν φάσιν ὅλως κλασικῆν. Ἄρκει νὰ στορέσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς τὴν θέσιν, ἣν ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὕτην κατέχει, ἵν' ἀναγνωρίσωμεν τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου. Ἐν τῇ ἀνυψώσει τῆς γυναικὸς διακρίνομεν τὴν ἀνυψώσιν καὶ ἐν τῇ πτώσει τῆς τὸν μαρasmus καὶ τὴν παρακμὴν τῶν λαῶν. Ὁνόματ' ὡς τὸ τῆς Ἰταλίδος *Καρίλλης Ὀλυμπίας*, ἣτις ἐξέβη δημοσίᾳ ἐν Ῥώμῃ διὰ τοῦ ἐκ δάρνης στεφάνου, τῆς *Μαρίας Γαντάρης Ἀγγιέζης*, ἣτις, ἐνεαεστὲς ἐτι κοράσιον ὠμίλησε λατινιστῶν περὶ τῶν σπουδῶν τοῦ γυναικείου φύλου καὶ ἐν ἡλικίᾳ 32 ἐτῶν ἔλαθεν ἔδραν καθηγητοῦ ἐν Βολωνίᾳ, τῆς καθηγητοῦ τῆς ἀνατομίας *Ἀρρης Μαρτζολίρη* καὶ πλείστον ἄλλων, ἐμφανίζονται ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἀστῆρες κοσμοῦντες τὸν αἰῶνα ἐκείνον διὰ λάμπους μελλούσης; καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐτι νὰ ρίψῃ ζωογόνους καὶ φωτοβόλους ἀκτῖνας. Ἄλλὰ μὴ μόνῃ ἡ Ἰταλία ἔχει τὴν δόξαν νὰ παρέχῃ τοιαῦτα παραδείγματα γυναικῶν πνευμάτων, κατὰ τὸν δέκατον ὄγδον αἰῶνα; Ὑψηλότερον τούτων ἴσως ἴσταται ἡ Γερμανία;

Ἄννα Λουίζα Κάρε.

Ἡ ἱστορία τῆς ποιητρίδος αὐτῆς δεικνύει πόσους ἀγῶνας ἔχει νὰ ὑποστῇ γυνή, θέλουσα ν' ἀνυψωθῇ ὑπεράνω τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ ἐσφαλμένως θεωρουμένου κύκλου αὐτῆς.

Ἡ Ἄννα Λουίζα ἐγεννήθη τῷ 1722, ἦν δὲ θυγάτηρ ζυθοπώλου τινός Δυρβίχ. Ἡ μήτηρ αὐτῆς εἶχε χρηματίσει θαλαμηπόλος παρὰ τινι εὐγενεῖ Κυρίᾳ καὶ οὕτως εἶχε λάβει ὁποσοῦν βαθμὸν τινὰ μορφώσεως. Ἡ Λουίζα εἶχεν ἄσχημον ἐξωτερικόν. Ἐξ ἐτῶν ἐστάλη πρὸς τὸν πάππον της, παρ' οὗ ἐδιδάχθη ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ Λατινικὰ. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἀπέθανεν ὁ πατὴρ της καὶ ἡ μήτηρ της ὑπανδρεύθη ἐκ νέου. Ἐχουσα δὲ ἐν τοῖς τοῦ οἴκου ἀνάγκην βοηθοῦ, μετεκάλεσε τὴν δεκαετῆ αὐτῆς θυγατέρα καὶ τῇ ἀνέθεσε τὴν ἐπιστάσιν τῶν τέκνων καὶ αὐτῶν τῶν κτηνῶν. Πλὴν, οὐδὲν οὐκαταίνα ἀποστρέφοντες σπινθῆρας, οὐς ἐγκλείει ἕκτατος φύσις. Καὶ ἐν τῇ συναναστροφῇ της μετὰ τῶν μικρῶν παιδιῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγροῖς μετὰ τῶν ἀλόγων ζώων, ὧν φύλαξ ἐγένετο, ὁ νοῦς τῆς μικρᾶς Ἄννης ἀδιαλείπτως ἐργάζεται. Ἐκεῖ εὐρίσκει βολικὸν τινὲς ἄσχημον, κατέχοντα ὅμως βιβλία τινα. Προσκαλλάται λοιπὸν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπομονομένη μετ' αὐτοῦ ἀναγιώσκει καὶ μελετᾷ μετὰ μεγάλου ζήλου.

Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἡ εὐτυχέστερα ὀλοκλήρου τῆς ζωῆς της. Δεκαπενταετίς γενομένη δίδεται εἰς γυναῖκα μυλωθροῦ τινος ἵνα ἐμάθῃ γυναικεῖα ἐργόχειρα. Ἐδῶ γίνεται μάρτυς πολλῶν συμβάντων, ἅτινα δὲν ἀφίνουσι καὶ τὴν ἰδικὴν της

καρδίαν ἀθικτον. Ἡ φαντασία της ἐξεγείρεται, ἀλλ' ἡ ὀρθὴ ὁδὸς πρὸς καλλιέργειαν τῶν ταλάντων αὐτῆς δὲν εἶχεν εἰσέτι εὐρῆθ'. Μετὰ ἐν ἔτος ὑπανδρεύεται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μητρὸς αὐτῆς μετ' ἐμπόρου τινός. Ἄλλ' ἡ φιλαργυρία καὶ σκληρότης τούτου μαραινουσι τὰ ρόδα τῆς νεᾶς τῆς ζωῆς, καὶ ἀναγκάζεται ἡ δυστυχὴς νὰ φύγῃ, μολοντί μήτηρ ἤδη ἐνὸς υἱοῦ. Ὑπὸ φροβῶς πείνης κατατρυχομένη ἔχει ὡς μόνον ἐλπίδα τὸν οἶκτον τοῦ πλησίον. Τὸ ταπεινὸν τούτο καταφύγιον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ καταστήσῃ γλυκὺ καὶ εὐγενές. Περιβάλλει τὰ λυπηρὰ αὐτῆς συμβάντα διὰ στίχων καὶ οὕτως ἀναφαίνεται ἡ ἕκτατος αὐτῆς εὐφυΐα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην γνωρίζει τὸν ράπτῃν Κάρε, μεθ' οὗ καὶ ὑπανδρεύεται. Ἄλλ' ὡς ὁ πρώτος της γάμος ὑπῆρξε καὶ ὁ δεύτερος πολὺ δυστυχῆς. Ὁ σύζυγος παραδίδεται εἰς τὴν μέθην, ἡ οἰκογενεῖα τῶν αὐξάνει, καὶ οὕτως ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ δυστυχία τῶν καθίσταται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ φροβῆρὰ καὶ ἀπειλητικῆ.

Δευτέρην ἤδη φορὰν εὐρίσκει ἡ Ἄννα Λουίζα σωτηρίαν ἐν τῷ ταλάντῳ αὐτῆς. Ἀρχίζει νὰ φέρῃ εἰς στίχους διαφόρους ἱερὸς λόγους, οἵτινες τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἱεῶς γίνονται ταχέως γνωστοί. Νέον θάρρος ἐπιλίξει τὴν ποιητικὴν καὶ κατὰ συμβῆλὴν βαρώνου τινός λαβόντος αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν του μεταβαίνει εἰς Βερολίνον.

Ὁ ράπτῃς Κάρε, ὅστις ἐπὶ τόσον χρόνον εἶν' αὐτῇ ὀχληρὸν φορτίον, ἀπομακρύνεται αὐτῆς. Ἐνταῦθα ἡ Λουίζα Κάρε εἰσέρχεται εἰς νέον στάδιον, στάδιον δόξης.

Οἱ ἀριστοκρατικοὶ κύκλοι ἀνοίγονται αὐτῇ καὶ ἅπαντες θαυμάζουσι τὸν ἐξοχὸν νοῦν της, μολοντί ἡ ἀδέξις συμπεριφορὰ καὶ ἀφιλόκαλος ἐνδυμασία της κινουσιν ὀλίγον τὸν γέλωτα. Ἐν τῷ κύκλῳ τῶν γνωρίμων της συγκατελέγοντο ἐπίσημοι ἄνδρες τῆς ἐποχῆς, τινὲς δὲ ὠνόμασαν αὐτὴν «Γερμανίδα Σαπφώ;» (τὴν Λεσβίαν καταβιβάζοντες). Εἶχε μέγαν θαυμασμόν πρὸς τὸν Lessing καὶ τὰ ἔργα του. Ἐτόλμυσε μάλιστα νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐνδόξου ἀνδρός, χωρὶς ὅμως ἡ φωνὴ της νὰ εὔρη ἤχῳ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου αὐτῆς περιῆλθεν εἰς φροβῆραν ἔνδειαν· ἄπειρον δὲ φιλοφρονῶν δεικνύει ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος ὁ 6'. πρὸς τὴν μεταξὺ χιλίων στενοχωριῶν τηκομένην γραίαν. Τὸ ἔτος 1789 κτίζει αὐτῇ οἶκον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἦτο προωσιμὸς νὰ μὴ ἀπολαύσῃ πολλὸν χρόνον τὴν χαρὰν ταύτην. Ὑπ' ἀνυπομονησίας φλεγόμενη μετακομίζεται πρὸ τοῦ καταλλήλου χρόνου ἐν τῇ νέᾳ οἰκίᾳ. Ἡ ὑγεία της προσβάλλεται ἐκ τούτου καὶ τῷ 1791 ἀποχωρίζεται τοῦ γήνιου κόσμου. Τὴν ποιητικὴν της εὐφυΐαν ἐκληρονόμησεν ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ ἐγγονὴ της· ἀλλ' οὐδεμία αὐτῶν ἐφθάσεν εἰς τὸ ὕψος τῆς Λουίζης Κάρε, ἧς πολλὰ ποιήματα κατέχουσιν ὑψηλὴν θέσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ φιλολογίᾳ.

Βερολίνον ΦΑΡΕΝΤΙΑ ΦΟΥΝΤΟΚΑΝ

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΝΑΟΙΣ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μετ' ἀληθοῦς εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἄρθρω γραφέντα περὶ τῶν ἐκλογῶν ἐν τοῖς Ναοῖς,

δὲν ἔμειναν φωνὴ βωῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλὰ παρεκίνησαν τὸν ἀξίον πικρὸς ἐπαίνου δημοτικὸν σύμβουλον κ. Βουρνάζον νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὅπερ συζητούμενον οὐ μόνον ὑπὸ θρησκευτικῆν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ λογικῆν ἐποψίν θέλει ἀναντιρρήτως καταργηθῆ, αἰρομένης οὕτω τῆς ἀτόπου ταύτης καὶ παρανόμου βεβηλώσεως, τῆς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐπισήμως καθιερωθείσης καὶ ἐπὶ τσαυτὰ ἔτη ἀδικαιολογητῶς παραταθείσης.

Ἐλπίζομεν πρὸς τούτους ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον μὴ ἐπιλαθόμενον τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ δὲν θέλει ὀκνήσει νὰ συζητήσῃ καὶ τὰ περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῶν ὑπὸ Κυριῶν διὰ τὰ δημοτικὰ τῶν θηλέων καὶ ἐν γένει τὰ ὑπὸ διδασκαλισσῶν διευθυνόμενα δημοτικὰ σχολεῖα, ὅπως πολλὰ κακῶς κείμενα, ἅπερ οἱ Κύριοι οὗτοι ὡς ἐκ τοῦ πολυασχόλου τῆς θέσεώς των ἀδυνατοῦσι νὰ ἀντιληφθῶσι, μεταβληθῶσι, σύντονος δὲ ληφθῆ μέριμνα ὑπὲρ τῆς ὑγιούς μορφώσεως τῶν τέκνων τοῦ γνησίου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐχομεν ἄλλως τε πεποιθήσιν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ βέκτου καὶ φιλοπροόδου δημοτικοῦ συμβούλου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου εἰσαχθεῖσα πρότασις θέλει συντόμως συζητηθῆ, ἀφοῦ καὶ ὁ νῦν δήμαρχος κ. Τ. Φιλήμων ἐπεδοκίμασε τότε πληρέστατα οὐ μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Κωνσταντινίδου πρότασιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ παρ' ἡμῶν σχετικὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γραφέντα ἐπεκρότησε διὰ τοῦ Αἰῶνος, ἀναγνωρίσας καὶ παραδεξάμενος τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον τῶν παρατηρήσεων ἡμῶν.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ὁ σύνδεσμος τῶν ἐνταῦθα Κυριῶν συνήλθε κατ' αὐτὰς εἰς γενικὴν συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κ. Foucher de Careil προέδρου τοῦ συνδέσμου τούτου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων κομητάτων τῶν ἐπαρχιῶν.

Αἱ πρόεδροι τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ ὑλικοῦ, ἀσπυροῦ, βιβλιοθήκης κτλ. ἀνέγνωσαν ἐκθέσεις τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων. Μετὰ ταῦτα ὁ καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς κ. Prevost ἀνέπτυξε τὰ περὶ χρησιμότητος τῶν νεωστὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληφθέντων μέτρων πρὸς ἐπισημοτέραν τελειοποίησιν τῶν κυριῶν νοσοκόμων.

Πολλὰ διπλώματα νοσοκόμων τοῦ πολεμικοῦ ἐδόθησαν κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην, δύο δὲ αἱ Κυρίαι Cottel καὶ Winter ἔλαβον βραβεῖα συνιστάμενα ἐξ ὀλοκλήρου πολεμικῆς νοσοκόμων ἀποσκευῆς.

Ὡς ἐκ τῶν κατατεθεισῶν ἐκθέσεων ἐξάγεται ὁ σύνδεσμος τῶν γυναικῶν προσήλθεν γενναῖος ἀρωγὸς τῶν ναυαγῶν καὶ τῶν θυμάτων τῶν πλημμυρῶν καὶ σεισμῶν. Πρὸς δὲ προσήνεγκε μετὰ τὰς χρηματικὰς πρὸς ἀποστολὴν τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀπαλλαγέντων στρατιωτῶν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν, οὗς ἐφωδίασε καὶ διὰ θερμῶν ἐνδυμάτων, φαρμάκων, οἴνου, καπνοῦ καὶ βιβλίων.

Μεγάλαι πρὸς τούτους χορηγίαι εἰς χρήματα καὶ εἶδη ἀπεστάλησαν εἰς Τουργίαν καὶ Σενεγάλην.

Πλὴν τοῦ συνδέσμου τούτου ὑπάρχει καὶ ἕτερος ἐπίσης

εὐεργετικὸς ὁ τῶν *Gynaiκῶν τῆς Γαλλίας*, ἀφωσιωμένων καὶ τούτων εἰς ἀνακούφισιν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Ὁ κύριος ὁμῶς σκοπὸς τοῦ προγράμματος ἀμφοτέρων τῶν συνδέσμων τούτων εἶναι νὰ προπαρασκευάσωσιν ὑλικόν, καταρτίσωσι δὲ προσωπικόν τοιοῦτον, ὥστε ἀνάγκης δοθείσης νὰ παράσχωσιν ἄμεσον χεῖρα βοήθειας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, διοργανίζουσαι, συντηροῦσαι καὶ χρηροῦσαι τὸ προσωπικόν καὶ ὑλικόν πάντων τῶν ἐν τῷ πολέμῳ φορητῶν νοσοκομείων. Μεγάλαι λοιπὸν καταβάλλονται φροντίδες καὶ θυσίαι, ὅπως αἱ μέλλουσαι νοσοκόμοι δύνανται, οὐ μόνον τοὺς χειρουργοὺς νὰ βοηθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀντικαθιστῶσι καταλλήλως τούτους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ διδασκαλία τῶν νοσοκόμων περιλαμβάνει τέσσαρας τάξεις, ἐν ἐκάστη τῶν ὁποίων διδάσκειται ἡ ἀνατομία, ἡ φυσιολογία, μαθήματα χειρουργικῆς καὶ πρακτικῆς χειρουργικῆς νοσηλείας, μαθήματα γενικῶν γνώσεων ἱατρικῆς καὶ συμπτωματολογίας, μαθήματα πρακτικὰ περὶ περιποιήσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ πληγωμένων, μαθήματα ἱατρικῶν ὑλῶν καὶ φαρμακολογίας, μαθήματα ὑγιεινῆς καὶ μαθήματα περὶ διευθύνσεως ἢ λειτουργίας τῶν φορητῶν νοσοκομείων.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἐκάστου μαθήματος ἀνάπτουσιν ἐργασίαν ἢ σειρά τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων, ἐπιθέσεως ἐπιδέσμων, μικρῶν ἐγχειρήσεων καὶ παρακεντήσεων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ διευθύνσιν τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν.

Παρειρήθη κατ' αὐτὰς εἰς ἐν ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων ἐν τῇ δημοτικῇ αἰθούσῃ προστείου τινὸς τῶν Παρισίων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ὑπῆρχε μεγάλη τράπεζα κεκαλυμμένη διὰ πρασίνου σκεπάσματος· τὸ ποτήριον πλήρες ἐσακχαρωμένου ὕδατος, δι' οὗ γέρον καθηγητὴς ἔβρεχεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν λάρυγγά του, προσήγγιζεν ἀκριβῶς ἐπὶ κνήμης τεχνιτῆς, βραχιόνος δὲ ἐκ γύψου ἦσαν ἐρριμένοι ἐπὶ κιβωτίου, πλήρους ψαλιδίων, ἀγγείων, παντοίων χειρουργικῶν ἐργαλείων, λωρίδων δι' ἐπιδέσμου, μωτοῦ, φυτηλίων κ.τ.λ. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἀνήρτητο μακρὸς πίναξ, ἐρ' οὗ ὁ καθηγητὴς ἀπεικόνιζε τὰ ὄργανα, περὶ ὧν τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας ἐπραγματεύετο. Πίνακες ἀνατομικοὶ καλύπτουσι τοὺς τοίχους τοῦ δωματίου τούτου. Τὸ ἀκροατήριον συνιστάμενον ἐκ νεανίδων καὶ κυριῶν ἐγγάμων ἀκροᾶται μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς τὸν καθηγητὴν, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν λαμβάνουσιν ἐν τῷ μεταξύ πᾶσαν σχετικὴν σημείωσιν. Τέλος ἡ προσοχὴ κορυφούται ὅταν ὁ καθηγητὴς λαμβάνων τὰ ἐργαλεῖα καὶ τοὺς μωτοὺς προβαίνει εἰς ἐξορύξεις ὀστέων, συγκολήσεις, ἐπιδέτους τῆς τεχνιτῆς κνήμης, ἐπὶ τῆς ὁποίας μία ἐκάστη τῶν μαθητριῶν ἐπαναλαμβάνει μετὰ προσοχῆς, ἐπιθεξιότητος καὶ ἀκριβείας τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ πραττόμενα.

Πολλὰ τῶν μαθητριῶν προσφέρουσιν εὐχαρίστως διὰ τὰς πρακτικὰς ταύτας ἀσκήσεις τοὺς βραχιόνους των, ἐφ' ὧν ἐκτελοῦνται διάφοροι ἐπίδεσμοι βαμβυκάστροφτοι, ἀντισηπτικοὶ κτλ. Μεταξὺ τῶν μαθητριῶν πολλὰί βεβαίως εἶναι μητέρες οἰκογενειῶν μὴ προτιθέμεναι νὰ γίνωσι νοσοκόμοι, ἀλλὰ θεωροῦσαι ἀναγκαῖας τὰς γνώσεις ταύτας πρὸς περίθαψιν τῶν ἰδίων οἰκογενειῶν.

Τί εὐγενέστερον τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ τῶν

γυναικῶν τούτων! Προετοιμάζονται ὡς καλοὶ στρατιῶται τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς εὐποιίας διὰ τὴν τρομερὰν τοῦ κινδύνου ὥραν. Ὄταν δὲ ἡ σάλπιγξ ἤχησῃ καλοῦσα τὰ τέκνα τῆς πατρίδος πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς, θὰ ἔλθωσι καὶ αὐταὶ νὰ ταχθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας, λέγουσαι διὰ τῆς γλυκαίας αὐτῶν φωνῆς πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα: ἰδοὺ ἡμεῖς ἔτοιμοι νὰ περιθάψωμεν καὶ ἐπὶ ἰδίῳ τῆς ζωῆς μας κινδύνῳ, τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τιμῆς ἀγωνιζόμενα τέκνα σου.

Παρίσιον.

ΕΛΕΝΗ ΡΕΝΑΝ

Σ. Σ. Τοὺς συνδέσμους τούτους τῶν γυναικῶν τῆς Γαλλίας ἀντιπροσωπεύει, νομίζομεν, παρ' ἡμῖν τὸ σωματεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, οὗτινος ὁμῶς αἱ ἐνέργειαι περιορίζονται εἰς κατασκευὴν μωτοῦ καὶ εἰς χρηματικὰς τινὰς τοῖς ἀπόροις χορηγοῦμένας βοηθείας. Καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν αἱ περὶ τὸν ἐρυθρὸν σταυρὸν Κυρίαι λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψει τὰς ἐνεργείας τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁμοφύλων ἡμῶν καθίστων τὸ σωματεῖον τοῦτο, οὐχὶ ἀπλῶς κατάλληλον πρὸς ραφὴν ἀσπυροῦχων τῶν πληγωμένων καὶ παρασκευὴν μωτοῦ, πρᾶγμα, ὅπερ πᾶσα ἰδιώτις Ἑλληνίς ἐν ὥρᾳ κινδύνου θέλει εὐκόλως πράξει, ἀλλὰ πολῦτιμον ἀρωγὸν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν, διὰ τῆς καταλλήλου μορφώσεως γυναικῶν νοσοκόμων, αἵτινες ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης δύνανται εὐμεθόδως νὰ νοσηλεύωσι τοὺς ἐν τοῖς δημοτικῶν νοσοκομείοις ἀσθενεῖς, ἐν ὥρᾳ δὲ πολέμου νὰ ἀναλαμβάνωσι καταλλήλως παρασκευασμένοι τὸ θεᾶρστον καὶ φιλάνθρωπον ἔργον, ὑπὲρ οὗ προορίζουσι τὸν βίον αὐτῶν.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Τίνι τρόπῳ θὰ ἐκπληρώσῃ καθήκοντα συχνάκις δυσχερῆ καὶ ἐπίπονα, περὶ ὧν οὐδέποτε ἐδιδάχθη καὶ ἄτινα κατ' ἀκολουθίαν οὐδέποτε θὰ δυνήθῃ νὰ ἐννοήσῃ;

Πῶς θὰ καταστῇ χρήσιμος εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν, ἐὰν οὐδεμίαν γνῶσιν κέκτηται τῶν κατὰ τὸν πρακτικὸν βίον, ἢ ἐὰν μὴ ὀρέγηται τῆς περὶ αὐτὰ ἐνασχολήσεως;

Ἡ νεᾶνις φαντάζεται τὸν γάμον ἰδεῶδες τι ἀδύνατον. Ἐκάστη ἡμέρα θὰ παρουσιάσῃ αὐτῇ νέας πλάνας· πᾶσα ἀποκάλυψις ἀληθείας θὰ φανῇ αὐτῇ δυστύχημα.

Διὰ τὸ πρωτότοκον αὐτῆς, δι' αὐτὸ τὸ ἄκακον καὶ τρυφερὸν ὄν, τὸ ὁποῖον τὰ πάντα παρ' αὐτῆς θὰ ἀναμένῃ, τί θὰ δυνήθῃ νὰ πράξῃ;

Νὰ τὸ ἀγαπᾷ! Ὡ! βεβαίως νὰ τὸ ἀγαπᾷ δι' ἐνδομύχου καὶ τρυφεροῦ αἰσθήματος. Ἄλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτῇ ἡ ἀγάπη μακρὰν τοῦ νὰ τῇ ἐμπνεύσῃ τίνι τρόπῳ θὰ δυνήθῃ νὰ διορθώσῃ τὴν ἀγνοίαν αὐτῆς ὡς πρὸς τὰς ὑλικὰς φροντίδας, ἃς ἀπαιτεῖ ἡ βρεφικὴ ἡλικία, δὲν θὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ εἰς οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅπως ταραξῇ αὐτὸ καὶ τὸ βυθίσῃ εἰς ἀπελπιστικὰς περιπλοκάς.

Ἡ φυσικὴ τοῦ παιδὸς ἀνάπτυξις ἐπάγει ἀπείρους περιστασεις χρηζούσας ἐπισταμένης διευθύνσεως. Ἡ νεαρὰ μήτηρ, ἐστερημένη πάσης ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου γνώσεως, θὰ ἐνεργήσῃ κατὰ συνείδησιν, δηλαδὴ κατὰ τύχην, καὶ θὰ ὑποπέσῃ εἰς πολλὰ λάθη.

Καὶ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο μόνον. Τῇ μητρικῇ στοργῇ συμπαραμαρτοῦσι καθήκοντα πολλῶ σπουδαιότερα· ὑπεράνω τῆς φυσικῆς ἀνατροφῆς εἶνε ἡ ἠθικὴ, ὑπεράνω τοῦ σώματος, εἶνε ἡ ψυχῆ.

Τὴν ψυχὴν ταύτην πρέπει διὰ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς νὰ ὑψώσῃ, νὰ κρατύνῃ· πρέπει τέλος νὰ ἀναβιβάσῃ αὐτὴν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ θὰ καταστῇ κυρία τῶν παθῶν, ἅτινα θὰ διαταράξωσιν αὐτὴν, ἀντὶ νὰ κυριευθῇ ὑπ' αὐτῶν.

Μήτηρ μὴ τυχούσα τοιαύτης ἀνατροφῆς θὰ δυνήθῃ νὰ μεταδώσῃ αὐτῇ; ἐνταῦθα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ πείρα χρησιμεύει αὐτῇ ὡς διδάσκαλος.

Θ' ἀπαντήσω ὅτι ὄχι πάντοτε—

*Ἄλλως δὲ διατὶ νὰ βασιζόμεθα ἐπὶ τῆς πείρας; δὲν γνωρίζομεν ὅτι αὕτη δαπάνη ἡμῶν καὶ βραδέως μᾶς διδάσκει;

Ἐπὶ πόσων ἀνεπανορθῶτων σφαλμάτων, ἀπὸ πόσων θλίψεων καὶ πλανῶν ἢ καλῶς ἐννοουμένη ἀνατροφή προφυλάσσει τὰς γυναῖκας!

Συνοψίζουσα τὰ μέχρι τοῦδε εἰρημένα λέγω, ὅτι ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ τῆς ἡλικίας ἔτους πρέπει νὰ γίνηται ἡ γυναικεία ἐκπαίδευσις σύμφωνος πρὸς τὸν διπλοῦν προορισμὸν αὐτῆς, δηλαδὴ τὸν τῆς οἰκοδοσοῦσιν καὶ τῆς μητρῶς.

Ἐὰν συγκαταριθμήσωμεν μεταξὺ τῶν κυριῶν σημείων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν βᾶσιν τῆς ἀνατροφῆς, τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, γνῶσις τινὰς περὶ ὑγιεινῆς, τὰς δαθησομένας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς περιποιήσεις καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν, ὑπάρχει, νομίζω, ἄλλο σπουδαιότερον, οὗτινος δὲν πρέπει νὰ ὀλιγορήσωμεν. Εἶνε δὲ τοῦτο ἡ καλλιέργεια τῆς κρίσεως· διότι δὲν γνωρίζω διὰ τὰς γυναῖκας ἄλλο προτέρημα χρησιμώτερον τούτου.

Κατορθοῦται δὲ τοῦτο, ὅταν συνειθίσωσι τὴν νεάνιδα νὰ σκέπτηται σπουδαίως ἐπὶ ἀπείρων ζητημάτων, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα μένουσι δυστυχῶς εἰς αὐτὴν ἄγνωστα.

Τὸ νὰ κρίνῃ τις ὀρθῶς περὶ ἐκάστου πράγματος, εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐπιστήμη, ἣτις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν πράξεων ἡμῶν καὶ συντελεῖ οὐ μόνον πρὸς τὴν εὐτυχίαν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν περιστοιχοῦντων ἡμᾶς.

Ἐὰν δὲν ἐξασκηθῇ ἐνωρὶς ἡ κρίσις, αἱ προλήψεις ἐπιβάλλονται καὶ ἡ καρδία ἀπατηθεῖσα παρ' αὐτῶν ὑποτάσσεται ἀδιστακτικῶς.

Αἱ νεάνιδες, αἱ ἀνατραφεῖσαι συμφῶνως πρὸς τὰς ἀρχάς, ἃς ἐξέθηκα, θὰ ἐννοήσωσιν ἐπὶ τίνος ἐρείδεται ἡ ἀληθὴς ἀξία τῆς γυναικός, καὶ θ' ἀνυψώσωσιν ἑαυτὰς εἰς τὸ ὕψιστον ὄριον διὰ τῆς ἀκριβοῦς τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐκπληρώσεως.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΔΑΜΝΗ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ἐβδόμη ἐκθεσις τοῦ ἐν Παρίσιος Συλλόγου τῶν ζωγράφων καὶ γλυπτριῶν γυναικῶν γενήσεται τὴν 15ην Φεβρουαρίου, διαρκέσει δὲ μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν Ἑλλισίων πεδίων. Γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τούτου συνεκλήθη κατὰ τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου ἐ.ε.

Ὁ κ. Schaeppi μέλος τοῦ ἐθνικοῦ συμβουλίου τῆς Ζυρι-

χης ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰ; πραγματεῖαν τινὰ περὶ τῶν ἀγάμων ἐν Ἑλβετίᾳ γυναικῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Arbeit, Verdienst, Besserstellung der unverheirateten Frauen».

Ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτῇ ἐξετάζεται ἡ θέσις τῶν ἀγάμων γυναικῶν ἐν Ἑλβετίᾳ. Ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ στατιστικῆς ὅτι, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ ἀγάμων γυναικῶν ὑπερβαίνει τὸν τῶν ἀγάμων ἀνδρῶν κατὰ 56,000, ὅτι δὲ καθ' ἑκάστην ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ γυναῖκες αὗται πρέπει νὰ ζήσωσι διὰ τῆς ἐργασίας των, ὁ νομομαθὴς ἀνὴρ συνίστησι θερμῶς τὴν ἰδρυσιν νέων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, δι' ὧν ἤθελεν ἐντελῶς ἐκλείψει ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή ἐνδυμάτων καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξαγωγή χροῦματος, καὶ δι' οὗ ἐν ταύτῳ ἤθελεν ἐπαισθητῶς βελτιωθῆ ἡ κατάστασις τῶν πτωχῶν ἐργατῶν γυναικῶν.

Τεχνιτὰ ὤα. — Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν, ὅτι πολλὰ τῶν τροφῶν ἡμῶν κατασκευάζονται τεχνιτῶς διὰ χημικῶν σκευασμῶν, δὲν ἀνεμένιμεν ὅμως καὶ τὴν τεχνιτὴν τῶν ὠν κατασκευῆν, ἣν οἱ φοβεροὶ αὐτοὶ ἐπινοοῦσι Ἀμερικανοὶ τελειοποιήσαντες ἔθεσαν ἀπὸ πολλοῦ εἰς ἐνέργειαν.

Μεγάλα λοιπόν, ὡς ἐξ Ἀμερικανικῶν περιοδικῶν μαθητόμενα, ἐργοστάσια ἰδρύθησαν ἐν οἷς κατασκευάζονται ὠριότατα καὶ λευκώτατα ὤα, περιέχοντα ἅπαντα τὰ συστατικά τῶν φυσικῶν ὠν. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς κατασκευῆς διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη: τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ κρόκου, τὴν τοῦ λευκώματος, τὴν τοῦ λεπτοῦ μαλακοῦ φλοιοῦ καὶ τὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ σκληροῦ τοιούτου.

Ὁ κρόκος κατασκευάζεται ὑπὸ ἀλεύρου ἀραβοσίτου, ἀμύλου σίτου, ἐλαίου καὶ διαφόρων ἄλλων χημικῶν οὐσιῶν: χύνουσι τὸ μίγμα τοῦτο ἐν τινὶ τῆς μηχανῆς δοχείῳ, ἐνθα ἐλαφρῶς συμπυκνῶμενον διαιρεῖται εἰς τῶν μικρῶν στρογγύλας σφαιράς, ἀναλογούσας πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατασκευασθησομένων ὠν. Ἐντεῦθεν ὁ κρόκος μεταφέρεται εἰς ἄλλο τμήμα, ἐνθα περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκ λευκωματοῦ οὐσίας κατασκευαζομένου ὑγροῦ ὡς καὶ εἰς τὰ φυσικὰ ὤα. Κίνησις τις μηχανικὴ ἐπιφέρει σχετικὴν τοῦ λευκοῦ συμπύκνωτον καὶ ὡσεὶ δὴ τοῦτου σχηματισμὸν. Τὸ ὠν τότε μεταβιβάζεται εἰς τὴν δερματίνην μηχανὴν καλουμένην, ἐνθα περιτυλίσσεται ἐντὸς λεπτοτάτου μαλλακοῦ φλοιοῦ, μεθ' ἧ καὶ μεταβιβάζεται εἰς τὸν κελυφῶνα, ἐνθα περιβάλλεται ὑπὸ κελύφους ὁμοιοτάτου τοῦ φυσικοῦ σχηματιζομένου δὲ διὰ λεπτοτάτου στρώματος γύψου. Μετὰ τοῦτο τίθεται εἰς τὸ στεγνωτήριον, ὅπου ἐξέρχεται ὡν τελειὸν πρᾶδιθόμενον εἰς τὸ ἐμπόριον, οὗ τὴν ἀποκλειστικὴν κατανάλωσιν ἀνέλαβον δύο μεγάλοι ἐμπορικὸι οἶκοι τῆς νέας Ὑόρκης.

Τὰ ὡα ταῦτα κατὰ τὰς ἱατρικὰς ἐκθέσεις εἶναι ἀβλαβέστατα, ἐξ ἴσου ὀρεπτικά ὄσον καὶ τὰ φυσικὰ, μετὰ τὸ πλεονέκτημα ὅτι διατηροῦνται πάντοτε φρέσκα καὶ δὲν συντρίβονται εὐκόλως, ὅθεν μεγάλας εἰς τὰς διαμετακομῆσεις παρέχουσιν εὐκολίας.

Ἐν μόνον δὲν ἐμάθομεν, ἐὰν τὰ ὡα ταῦτα θερμαινόμενα ὑπὸ κλώσεως δύνανται νὰ γεννήσωσι πουλάκια.

Μεταξὺ τῶν ἐσχάτως βραβευθέντων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων συγγραφέων κατατάσσεται καὶ ἡ Κυρία Λέοντο; Ρικὴ καθηγήτρια τῆς φιλολογίας.

Πῶς ἀμοιβεται ἡ χάρις. Ἐν τινὶ Θεάτρῳ τῆς Ἀγγλίας ἐδίδοτο κατ' αὐτὰς κωμῳδίας τις, ἐν ἧ νέα τις κόρη ὑποκρινόμενη πρόσωπον βωβὸν ἦν προωρισμένη εἰς τὸ νὰ προφέρῃ τὸ τέϊον πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑποκριτάς. Ἐπραττε δὲ τοῦτο μετὰ τῶν χάριτος καὶ εὐγενείας, ὥστε προκαλέσεν τὸν θαυμασμὸν πάντων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ προέδρου τῆς λέσχης Bidder. Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσεν αὐτὴν καὶ τῇ προσέφερε μνησθῶν ἐκ φρ. 626, πρὸς δὲ καὶ ὠραιότατην μετ' ἐπίπλων κατοικίαν, ἀντὶ τῆς ἐν τῇ λέσχῃ προσκολλησεως αὐτῆς, ἐν ἧ θέλει τοῦ λοιποῦ ἡ χαριτωμένη κόρη προσφέρει τὸ τέϊον.

ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

(Συνέχεια τοῦ ἀριθμ. 35).

Ὁ Βοσκάκιος ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν ὁ Chausser 72, ὁ Γουτεμέργιος 68, ὁ Κολόμβος 70, ὁ Ἐράσμιος 70, ὁ Κοπέρνικος 70, ὁ Ἀρίστος 59, ὁ Μιχαὴλ-Ἀγγελοσ 80, ὁ Τητικνὸς 96, ὁ Ραφαήλ 36, ὁ Λούθηρος 63, ὁ Κορέγιος 40, ὁ Καλβίνος 53, ὁ Μοντίγγιος 59, Γουλιέλμος ὁ σιωπηλὸς 51, Φραγκίσκος Βάκκων 66, Σαιξσπῆρος 52, ὁ Γαλιλαῖος 78, ὁ Κέπλεριος 59, ὁ Ροῦμπενς 63, ὁ Ρισχελιὸς 57, ὁ Δεσκαρτίς 54, ὁ Κρόμβελ 59, ὁ Κορνῆλιος 78 ὁ Μολιέρος 51, ὁ Ρουσουέτος 77, ὁ Λύκκε 72, ὁ Σπινόζας 45, ὁ Ρακίνας 60, ὁ Νεύτων 85, ὁ Λαίπνιζ 68, Πέτρος ὁ μέγας 53, ὁ Μοντεσκίω 66, ὁ Βολταῖρος 85, ὁ Φραγκλίνος 84, ὁ Λινναῖος 71, Φριδερικός ὁ μέγας 74, ὁ Διδερὸς 71, ὁ Κᾶν 80, ὁ Βάσσιγκτων 67, ὁ Γκαίτε 83, ὁ Μόζαρτ 35, ὁ Νέλσον 47, ὁ Σχίλλερ 46, ὁ Ναπολέων 62, ὁ Μπετχόβεν 58, ὁ Σκῶττ 61, ὁ Στέφενσον 67. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου λοιπὸν καταλόγου καὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 35 δημοσιευθέντος ἐξάγεται ὅτι ἐξ 95 μεγάλων ἀνδρῶν ἀπεβίωσαν τρεῖς μὲν εἰς ἡλικίαν 33—40 ἐτῶν πέντε ἡλικίας ἀπὸ 40—50 ἐτῶν 17 ἀπὸ 50—60 εἰκοσιτρεῖς ἀπὸ 60—78 καὶ 47 εἰς ἡλικίαν ἄνω τῶν 70 ἐτῶν.

Μαῦρη ἱατρὸς. Ἐν Παρισίῳ κατ' αὐτὰς ὑπέστη μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας τὰς διδασκαλικὰς ἱατρικὰς αὐτῆς ἐξετάσεις ἡ κυρία Σολλιέ, τυχούσα τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ *Maistrice*. Ἡ Κυρία αὕτη ἦν θυγάτηρ μαύρου τινὸς ἰθαγενοῦς τῆς ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν κατοχὴν νήσου Γουάνας, ὑψηλὴ τὸ ἀνάστημα, ὠραιότατη τὴν μορφήν καίτοι χρώματος βαθροῦ μελαγχροινοῦ.

Ἐνυμφεῦθη πρὸ 18 μηνῶν τὸν κ. Σολλιέ, ἱατρὸν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου τῶν Παρισίων.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐξεδόθη καὶ τὸ 3ον φυλλάδιον τοῦ γ' μέρους τῆς καλλιτεχνικῆς πινακοθήκης τῆς Ἀκαδημίας περιέχον καὶ πάλιν ἀληθῶς ἀριστουργήματα καλλιτεχνίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται διὰ τὸ φου-

σικὸν καὶ ζωηρὸν τῆς ἐκφράσεως ἡ εἰκὼν ἡ παριστάνουσα ὁλόκληρον κόσμον ζωηροτάτων παιδιῶν πάσης ἡλικίας, θεωμένων παράστασιν νευροσπάστων ἡ ἔντασις τῆς προσοχῆς, ἡ εὐχαρίστησις, ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν ἀπεικονίζεται ἐπιτυχέστατα καὶ χαρακτηριστικώτατα. Ἄρισται ἐπίσης εἶναι καὶ αἱ χαριτωμέναι φροντίδες καὶ τὸ δειπνὸν τοῦ Ἡρώδου καὶ ἡ Μητρικὴ Στοργὴ καὶ ἡ Ἐκδικησις τῶν ἀνθῶν καὶ ὁ βασιλεὺς Λήρ.

Ἐξεδόθη καὶ ὁ 3ος ἀριθμ. τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου ἂν ἄπλασις τοῦ πολλὰ ὑποσχόμενου τὰ καλὰ καὶ δικαίως προσελκύσαντος τὴν προσοχὴν παντός εὐφρονούντος καὶ ποθοῦντος ἀληθῶς τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐθνικὴν ἀνάπλασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Περιεχόμενα τοῦ ἀξιολόγου τούτου Περιοδικοῦ εἰσι: Κρίσεις τοῦ ἀπανταχοῦ ἑλληνικοῦ τύπου περὶ τῆς Ἀναπλάσεως. — Ἐπιστολὴν Α. Ρ. Ραγκαβῆ. — Ὀδοιπορικὰς ἐντυπώσεις (ὑπὸ Φ. Σκαλτσούνη). — Διάλογος δύο φοιτητῶν περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ μετὰ ποιήματος (ὑπὸ κ. Διαλειμά). — Οἱ ὀρθόδοξοι προσηλυτίζονται ἐγκαταλείμενοι. — Ὑποδοχὴ Ἀναπλάσεως.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα τὴν ἐν Πάτραις αὐστασιν Συλλόγου Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς σепτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐποιήσατο ἕναρξιν τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ σταδίου διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῶν φυλακῶν, καὶ ἀναφορᾶς πρὸς τὸν κ. Νομάρχην περὶ βελτιώσεως τῆς οἰκτρᾶς τῶν φυλακῶν καταστάσεως. Εὐχόμεθα ὅπως τοιοῦτοι Σύλλογοι ἰδρῶμενο: ἀνά πάσας τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις φιλανθρωπῶς ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, πρῶτοντος δὲ τοῦ χρόνου εὐεργετικοὶ καταστάσων ἰδίᾳ τῇ πασχούσῃ καὶ ἀνηλεῶς ἐγκαταλείμενῃ δυστυχῆ τάξει τῶν ἑλληνίδων χωρικῶν.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐψηφίσθησαν τὰ νομοσχέδια περὶ σιδηροδρόμων ἀπὸ Μεσολογγίου μέχρις Ἀγρινίου καὶ ἀπὸ Μήλων μέχρι Καλαμῶν. Συνεζητήθη πρὸς τοῦτοις καὶ ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Μετ' ὀφθαλμοῦς ἀπλανεῖς καὶ ἐξογκωμένους, μετ' ὀστόμα ἀφρίζον ἐκυλίετο κατὰ γῆς, δάκνων τὰς σάρκας του, κατασχίζων τὸ στήθος του καὶ κτυπῶν τὴν κεφαλὴν του εἰς τὰς γωνίας τῶν ἐπίπλων, ἄφωνος, μετ' ἀναπνοὴν ταχέαν καὶ βεβιασμένην ὡς ἀφηνιάζοντος ἵππου.

Ἡ Σοφία ἤρχισε νὰ ἐνοοῆ, ὅτι ὑπάρχωσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀνθρώπινοι συμφοραί, πρὸς ἃς καὶ ἡ ἀγνωτέρα ἀρετὴ καὶ ἡ χριστιανικωτέρα ἀφοσίωσις δὲν δύναται νὰ παλαίσῃ. Ἡσθάνθη τὴν ἀδυναμίαν τῆς ταύτης, ὡχρίασε καὶ μετὰ τρόμου ἤρθρωσε τὰς λέξεις: τὸν ἰατρόν.

Ἡ κ. Ἐαρος ἠθέλησε νὰ σημάνῃ, ἀλλ' ἡ Σοφία ἠμπόδισεν αὐτὴν λέγουσα: Μὴ εἰσέλθῃς ἐδῶ κανεὶς ὑπῆρέτης καὶ ἴδῃ τὴν τρομερὰν αὐτὴν κατάστασιν.

Ἡ κ. Ἐαρος ἔστειλε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἱατρὸν, μεθ' ἧ καὶ ἐπανήλθεν. Ὁ ἀσθενὴς ἤτο πάντοτε εἰς τὴν ἴδιαν κατάστασιν. Αἱ δύο γυναῖκες ἠγνόουν τί νὰ πράξωσιν, ὅπως καταπραῦνωσιν αὐτόν.

Ὁ κ. Βλαρὺ ἤτο εἰς τὸν οἶκόν του, ὅταν ἤλθον νὰ ζητήσωσιν αὐτόν. Ἐσπευσε λοιπὸν ἀμέσως.

Ἰδετε τί συμβαίνει, ἱατρὲ, εἶπεν ἡ κ. Ἐαρος μετὰ φρίκης.

Δὲν ἠθελήσατε νὰ με πιστεῦσητε, Κυρία μου, εἶπεν ὁ ἱατρὸς στρεφόμενος πρὸς τὴν Σοφίαν; βλέπετε ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἐφευδόμεν.

Εἶναι ἀληθές, Κύριε, ἀλλ' ἤδη τί πρέπει νὰ κάμωμεν.

Τίποτε.

Μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῶν δυνάμεών του θὰ παύσῃ νὰ κυλιῆται καὶ νὰ καταπληγῶνται, εἶπεν ὁ κ. Βλαρὺ μεθ' ὕψους περιφρονητικῶς, θὰ ἀποκοιμηθῇ ἡσυχώτατα καὶ αὔριον οὐδέμιαν θὰ ἔχῃ ἀνάμνησιν τῆς καταστάσεώς του ταύτης.

τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καίτοι κατὰ τὴν τελευταίαν ταῦτην συζήτησιν ἀπὴν σύμπασα ἡ ἀντιπολίτευσις.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ὁ κ. Καρνὼ ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας. Ὁ κ. Φερρὺ ἐπυροβολήθη παρὰ τινος Aubertin ἐν τῷ διαδρόμῳ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων. Ὁ δράστης συνελήθη. Ὁ κ. Φερρὺ ἔχει καλῶς. Ὁ κ. Τιρὰρ ἀνέλαβε καὶ ἐσχημάτισε νέον ὑπουργεῖον. Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνὼ ὡς ἐκ τοῦ διαγγέλματος αὐτοῦ κρίνομεν ἐμπορεύεται ὑπὸ ἀρχῶν φιλειργητικώτατων. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐν Παρισίῳ πρωτοδικῶν ἐξέδωκεν ἰδιωτικὸν βούλευμα ὑπὲρ τοῦ κ. Οὐίλτωνος.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπιδαψίλευσε τὸ παράσημον τοῦ μέλανος Ἄετος εἰς τὸν διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου. Νέα ἀπειλητικὰ συμπτώματα ἀνεκαλύφθησαν ἐν τῷ λάρυγγι τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δ. Μ. Χτον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Νέα σώματα ἀπεστάλησαν ὡς καὶ καθυστερητέων ἀριθμοί. — Κον Ο. Δ. Ἄνδρον. Φροντισόμεν. — Κον Γ. Σ. Μαγχιστρίαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη ἔχω ἄλλην τινὰ ἰδεᾶν καλλιτέραν τῆς ἰδικῆς σου ἡ γράφω μετὰ 10 ἡμέρας διότι κατ' αὐτὰς πνίγομαι ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐργασίας. Περὶ ἡμερολογίου συμμορφωθῶ ὀδηγίαι σου. — Κας συνδρομητριάς Χίου. Ἀντίτιμον ἡμερολογίου πληρώσατε τῷ αὐτῶς ἀντιπροσώπῳ ἡμῶν κ. Δ. Μ. — Κον Εἰ. Α. Χαλιόδα. Ἐλήφθη γράφομεν. — Κον Αἰ. Α. Μαγχιστρίαν. Χειρόγραφον μετὰ κανονισμῶν ἐλήφθη ἀπειράκις εὐγνωμοῦμεν. Δημοσιευθήσεται εὐχαρίστως. — Κον Γ. Σ. Ρέθυμνον. Ἐπιστολὴ μετ' ἀγγελίας ἐλήφθη ἡμῖς εὐχαρίστως ἅμα τῇ ἐκδόσει ἀποστέλλομεν. — Κον Μ. Π. Μέγα Κεσερλή. Πρὸς μὲν τὴν ἀδελφὴν δωρεῖτε πάντα τὰ χρειώδη τοῦ δωματίου τῆς εἰς ἐργόχειρα, ὡς μικρὸν σάκιμποδα, μικρὸν τάπητα ἐκ λινάτσας κεντημένον διὰ τὸ τοίχωμα τῆς κλίνης, θήκην κτενίων καὶ ψηκτρῶν, τολύπη (pelote) διὰ βελόνας καὶ καρφίδας, θήκην νυκτικῶν ταῦτα πάντα κεντημένα ἐπὶ λινάτσας διὰ χρωματιστῶν κλωστῶν: πρὸς τὸ, γαιμρόν προσ-

Ἄλλὰ μετὰ ἕνα μῆνα, μετὰ 15 ἡμέρας ἴσως θὰ προσβληθῇ καὶ πάλιν καὶ ἐὰν εὐρεθῇ ἐντὸς δωματίου περιωρισμένου δύναται νὰ φωνεθῇ καταπίπτων μεθ' ὀρμῆς ἐπὶ τῶν τοίχων, ἢ θὰ φωνεῖται ὑμᾶς, ἐὰν εὐρεθῆτε παρ' αὐτῷ. Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος πρὸς δὲν ἀφιερῶσατε τὸν βίον καὶ τὴν εὐτυχίαν σας. Ἐὰν ὅμως ἐπιθυμήτε, καλῶ ἀμέσως ἕνα συνάδελφόν μου μετὰ τοῦ ὁποίου πιστοποιοῦμεν τὴν πάθησιν τῆς ἐπιληψίας, καὶ ἡμεῖς ἀνακτᾶτε τὴν ἐλευθερίαν σας. Ἰδοὺ ὅτι δύναται νὰ πράξω ὑπὲρ ὑμῶν Κυρία.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι θὰ γίνῃ, εἶπεν ἀποφασιστικῶς ἡ κ. Ἐαρος.

Ἡ Σοφία οὐδὲν ἤκουσεν ἐξ ὧν ἐλέγοντο, διότι προσήχετο.

XXIII

Διήλθε τὴν νύκτα ὅλην παρὰ τῷ εὐζύγῳ τῆς, ὅστις ἐκοιμήθη ὕπνον ἀναπαυτικώτατον, ὡσεὶ οὐδὲν εἶχε συμβῆ. Τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς στηρίζουσα ἡ ἀτυχὴς νέα ἐσκέπτετο, ἐνῷ ἡ μήτηρ ἀκρόουσα ἐζητεῖτο τῆς συγγνώμης τῆς διὰ τὸ δυστυχῆ βίον, δὲν διὰ τοῦ γάμου τούτου παρεσκεύασεν αὐτῇ.

Μόλις ἐξημέρωσεν ὁ κ. Θεόδωρος ἀφύπνισθη. Ἡ Σοφία ἔνευσε πρὸς τὴν μητέρα τῆς νὰ ἀπομακρυνθῇ. Ὁ ἀσθενὴς οὐδὲν ἐνεθυμητο ἔξελπηττο ὅθεν βλέπων ἑαυτὸν εἰς τὴν κλίνην τῆς Σοφίας καὶ τὴν σύζυγόν του παρ' αὐτῷ.

Δὲν κατεκλίθη, Σοφία; ἠρώτησεν οὗτος.

Ὅχι φίλε μου.

Διατί λοιπόν;

Ἦσο ὀλίγον κανοδιάθετος γῆθς τὸ ἐσπέρας καὶ διὰ τοῦτο διήλθον τὴν νύκτα πλησίον σου. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἐκοιμήθη καλῶς καὶ σήμερον εἶσαι, ὡς βλέπω, ἐντελῶς καλὰ.

Ἡ Σοφία δὲν ἔλεγεν ἀλήθειαν, διότι, εἰ καὶ ὁ σύζυγός τῆς εἶχε συνελθεῖ εἰς ἑαυτόν, τὸ πρόσωπόν του ὅμως διετρεῖ φοβερὰ ἔχθη τῆς ἀγωνίας τῆς προτερίας. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν κατέρυθροι, περιεσπασμένοι διὰ μέλανος κύκλου, τὰ χεῖλη του κατέλευνα καὶ τὸ μέτωπόν του πληρὲς ἀμυχῶν, αἰτίνες ἐσχημάτιζον φοβερὰς ρητίδας αἵματος.

φέρτε χαρτοφυλάκιον χειροκίνητον ἢ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο ἐργόχειρον γραφείου, ἐὰν εἶναι ἀνὴρ ἰσχυρῶς τῶν γραμμάτων. — Καν. Αἰ. Ρ. Ζάκυνθον. Σχετικῆ, συμβουλὴ δημοσιευθήσεται προσεχῶς ἐν τῇ ἐφημερίδι καὶ τῷ ἡμερολογίῳ. — Κ. Δ. Μ. Ἀθήνας. — Ἡ Κυρία κάθειται πάντοτε εἰς τὸ βάθος τῆς ἀμάξης καὶ δεξιᾶ, ὅδε κύριος ἀριστερά. — Κον Ε. Κ. Χανία. — Διαταγαί σας ἐκτελεσθήσονται. — Κον Γρ. Γ. Ἀρχ. Βούδα-Πέστην Ἐπιστολὴ ὑμῶν μετὰ χρημάτων καὶ φυλλαδίου ἐλήφθη. Μυριάκις εὐγνώμων. Ἡ εὐγενὴς ἐπιδοκιμασίς ἡμῶν με ἐνθαρρύνει. Προσεχῶς ἐπιστολὴ ἐκτενή. Κον Π. Κ. Βουκουρέστιον. Εὐγνωμονῶ μυριάκις. Γράφω. — Κον Γ. Π. Ξάνθην. Συμμορφωθῶμεν ὁδῆγιαί σας. — Καν Κ. Κ. Παρίσιους. Δημοσιευθήσεται μετὰ μικρῶν μεταβολῶν. — Καν Φ. Φ. Βερλίτων. Ἐλήφθησαν ἡμέτερον δημοσιεύομεν τὴν α'. ἐξακολουθήσατε.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς καθαρίζονται χειρόκτια cheneau. Ἀφοῦ ἀφήσατε νὰ στεγνώσῃ καλῶς αἱ ἐπὶ τῶν χειροκτιῶν σας κηλίδες, προστρέβετε αὐτάς διὰ ψήκτρας μεθ' ὅ καὶ σχηματίζεται μίγμα ἐκ λευκώματος ὡοῦ καὶ ἀλεύρου ἐκλεκτοῦ σίτου· τὸ μίγμα τοῦτο θέτετε ἐπὶ τῆς κηλίδος καὶ ἅμα στεγνώσῃ ρίπτετε διὰ τῆς χειρός.

ΣΥΝΤΑΓ'Η

Ἀρνὶ Φρεκασέ. Κόπτετε εἰς τεμάχια δύο ἢ τρία δέματα κρόμμου φρέσκα, ρίπτετε ταῦτα ἐντὸς χύτρας μεθ' ἑνὸς καὶ ἡμίσεως κοχλιαρίου βουτήρου καὶ ἡμίσεως ποτηρίου ὕδατος. Ἀφήνετε νὰ βράσῃ ἐπὶ μίαν ὥραν ἕως οὗ μεταβληθῶσιν εἰς χηλόν.

Μετὰ τοῦτο τὰ περάτε διὰ τοῦ τρυπητοῦ, ρίπτετε τὸ κρέας, ὅπερ καθυρδίζετε με ὀλίγον βούτυρον καὶ μετὰ τοῦτο τὸν ἐκ βρασθέντων κρομμύων χυλὸν εἰς ὃν ρίπτετε καὶ ἐν ἡ δύο δέματα ἀνίθου

κομμένα εἰς μικρὰ τεμάχια. Ἄμα τὸ κρέας εἶναι ἕτοιμον ἐτοιμάσατε ἀυγολέμονον καὶ δέσατε αὐτό.

Λιχώριον (σιρόπιον) ἐκ μήλων. Καθαρίσατε εἰς τεμάχια ἐπιμήκη 1^ο καλὰ καὶ ὠριμα μῆλα. Θέσατε αὐτὰ ἐντὸς δοχείου φαβεντιανοῦ (faience) μετὰ ἡμισείας ὀκτῆς ζακχάρεως καὶ ἐξ κοχλιαρίων ὕδατος. Κλείσατε καλῶς τὸ δοχεῖόν σας καὶ βυθισατέ το ἐντὸς χύτρας ἐν ἡ βράζει ἄφθονον ὕδωρ (ἰμπιριβάτον) καὶ ἀφήσατε νὰ βράσῃ οὕτω ἐπὶ δύο ὥρας, μετακινούσα τὸ δοχεῖον χωρὶς νὰ ἐκβάλητε αὐτὰ τοῦ ὕδατος.

Μετὰ τοῦτο ἀποσύρετε ἐκ τῆς πυρᾶς καὶ ἀφήνετε νὰ ψυχρανθῇ χωρὶς νὰ ἐξαγάγητε αὐτὸ τοῦ ὕδατος. Ὅταν τὸ σιρόπιον κρυσθῇ ρίψατε ἐντὸς αὐτοῦ ἀποξέσματα φλοιοῦ λεμονίου καὶ ἐν κοχλιαρίων οἰνοπνεύματος κανέλας.

Μετὰ προσοχῆς τοποθετεῖτε τὸ σιρόπιον ἐντὸς φιαλῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. καὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 68. Ὁδὸς Ἐρμοῦ 68.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκομίσθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεῖα φορέματα ὡς καὶ πλῆθος γυναικεῖοι τοῦ τελευταίου Συρμού.

Πρὸς τοῦτοις γνωστοποιεῖσι πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας των ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομνηνοῦ νῦν δὲ Κατίνα Κ Οικονόμου μετέφερε τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἐμπορικὸν κατάστημα (κάτωθεν τοῦ Δου ἐργοστασίου της) οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λιαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰ ὅλα, νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

Διδασκάλισσα Ἑλληνὶς πεπειραμένη καὶ ἔχουσα ἀρίστως συστάσεις ζητεῖ οἰκογένειαν ἐν ἡ ἀντὶ τροφῆς καὶ κατοικίας ἀναλαμβάνει τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τέκνων πρὸς δὲ καὶ πᾶσαν τούτων περιποίησιν. Ἡ διευθύνει εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ὅταν ὁ κ. Θεόδωρος ἔμαθεν ὅτι ἦτο ἀσθενής, ἐνεθυμήθη τὴν πρὸς τὴν θεῖαν του ἐπισκεψίν του, τὴν ὡς ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης προκύψασαν σκηρὴν πρὸς τὴν σύζυγόν του, ἧς ὅμως τὴν ἐκδασιν μὴ ἐνθυμούμενος καὶ εὐρισκόμενος ἐν τῇ τῆς Σοφίας κλινῇ ἔσχε προαίσθησιν τινὰ τῆς φοβερᾶς ἀληθείας· μετ' ἀγωνίας ὅθεν προσέδλεπε τὴν Σοφίαν, προσπαθὼν νὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ βλέμματι αὐτῆς τὴν τρομερὰν ταύτην ἀλήθειαν.

Ἄλλ' ἡ Σοφία τῷ προσεμεῖδία καὶ τὸ μεῖδιμα τοῦτο οὐδὲν νέον τῷ ἐμάνθανεν.

Ἐκάλεσας τὴν ἱατρόν, ἠρώτησεν οὕτως. Βεβαίως, φίλε μου, εἶπεν ἡ Σοφία. Ὁ ἱατρός εἶπεν, ὅτι σοὶ συνέθη ἴσως δυσάρεστον τι, ὅπερ σὲ ἐτάραξεν καὶ ὅτι εἶχες ἀνάγκην ἀναπαύσεως. Καὶ ὄντως ὄλην τὴν νύκτα ἀνεπαύθη χωρὶς πυρετόν ἢ ἀνησυχίαν.

Ὁ ἱατρός θὰ ἐπανέλθῃ σήμερον;

Ὅχι! εἶπεν ὅτι εἶναι ἀνωφελές.

Καὶ δὲν ἠπατήθη, καλὴ μου Σοφία! χθὲς ἤμην πολὺ τεταραγμένος, μοὶ εἶπον πράγματα κακὰ δι' ἐσέ. Ἐπίστευσα πρὸς στιγμὴν τὰς βδελυρὰς ἐκείνας συκοφαντίας, δι' ἧς καὶ ἐταράχθη, ἐπειδὴ σὲ ἀγαπῶ πολὺ. Naί, τώρα ἐνθυμοῦμαι ἀπῆλθῃσά παρά σοῦ νὰ χωρισθῆς καὶ τῆς μητρὸς σου αὐτῆς ἔτι. Συσυνήνεσας μετὰ τῆς γλυκείας ἐκείνης ἀγαθότητος, ἧτις σὲ θέτει ὑπεράνω πασῶν τῶν γυναικῶν. Ἄλλ' ἡ γλυκύτης σου αὕτη με ἐξηρέθισε, καὶ τότε . . . δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον· εἶπε μετ' ἀπαθαρρύνσεως, τι συνέθη, ἀλλὰ σὺ, Σοφία μου, τὸ ἐνθυμῆσαι βεβαίως· σὲ ὀρκίζω δὲ εἰς τὸν θεόν νὰ μοὶ τὸ εἴπῃς.

Σοὶ εἶπον τὴν ἀλήθειαν, φίλε μου.

Σοφία, εἶπεν ὁ κ. Θεόδωρος, ὑπῆρξα ἄδικος πρὸς σέ· συγχώρησόν με, καὶ ἐὰν ἄλλοτε λησμονηθῶ ὅπως χθὲς, τότε ἄφες με εἰς τὴν τύχην μου, διότι εἶμαι ἀνάξιος τοιαύτης συντρόφου. Ὅμιλων οὕτω ὁ κ. Θεόδωρος εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοῦς δακρῶν ἄγνωστον ἐὰν ἐκλαῖεν ὑπὸ μετανόιας, ἢ ὑπὸ ἐντροπῆς ὑποπευόμενος τὴν νατάστασιν εἰς ἣν εἶδεν αὐτόν ἡ Σοφία. Τώρα, εἶπεν, ὑπαγε, κόρη μου, νὰ ἀναπαυθῆς ὀλίγον· ἐγὼ δὲ θὰ δοκιμάσω νὰ κοιμηθῶ ἀκόμη.

Ἡ Σοφία μετέβη εἰς τὸ παρακειμενον δωμάτιον, ἐνθα ἡ μήτηρ ἀνέμενον αὐτὴν ἀνυπομόνως.

Λοιπὸν, ἠρώτησεν ἡ μήτηρ.

Εἶναι ἡσυχώτατος καὶ δὲν ἐνθυμεῖται τίποτε. Τὶ παράδοξον κακόν. Μολὶς ὅμως ὁ δυστυχῆς ἔμεινε μόνος καὶ ἀπεπειράθη νὰ ἐγερθῆ. Ἄλλ' ἡ ἐξάντλησίς του ἦτο τοιαύτη, ὥστε μετὰ δυσκολίας κατάρθωσεν τοῦτο, στηριζόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐπλησίασε πρὸς τὸ κάτοπρον, ἐνθα εἶδε τὸ αἵματόφυρτον πρόσωπον καὶ στήθος του. Δὲν ἐψύθουσε λέξιν, δὲν ἐξέφερε ἀναστεναγμόν, ἀλλ' ἐπανακλιθεὶς ἐσήμανεν.

Ὁ ὑπὸ πρῆτης ἐπαρουσιάσθη.

Πήγαυε νὰ καλέσῃς ἀμέσως τὸν ἱατρόν Βλαρὺ, εἶπεν οὗτος, κρύπτων ἀπὸ τοῦ ὑπρέτου τὸ πρόσωπον. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπρέτου ὁ δυστυχῆς ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν του ἐντὸς τῶν προσκεφαλαίων του καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ ὡς μικρὸν παιδίον.

Ὁ ἱατρός ἔφθασεν ἀμέσως.

Σήμερον, ἱατρέ, εἶπεν, ἐλπίζω ὅτι θὰ μοὶ εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν.

Τὶ θέλετε νὰ γνωρίζετε ἀπεκρίθη ὁ κ. Βλαρὺ.

Τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου μου, ὅτε ἤλθετε νὰ με ἐξετάσητε περὶ τῆς υγείας μου, τὶ ὑποπευέσθη καὶ διατὶ ἠθέλετε νὰ μάθητε τοῦτο.

Ἰγώπτεον ὅτι εἶσθε προσβεβλημένοι ὑπὸ τρομερᾶς ἀσθενείας, ἤθελον δὲ νὰ πεισθῶ περὶ τούτου, ἵνα ἐμποδίσω τὸν γάμον σας.

Καὶ ὅταν σὰς διηγῆθην τὰ κατ' ἐμέ, μοὶ εἶπετε ὅτι δὲν εἶχον νὰ φοβηθῶ τι, ἐνῷ τὸ κακὸν ὑπῆρχε.

Naί, ἀλλ' εἶχον καθῆκον νὰ σὰς τὸ κρύψω. Τὸ ξηρόν αὐτὸ νὰ ἰ τοῦ ἱατροῦ ἐπέφερε σκοτοδίνην εἰς τὸν κ. Θεόδωρον.

Διατὶ λοιπὸν δὲν ἠμποδίσατε τὸν γάμον μου;

Ἐπράξα ὅτι ἦτο δυνατόν. Εἰδοποίησα τὴν κ. Ἐαρος.

Καὶ γνωρίζουσα τοῦτο ἐθυσίας τὸ τέκνον της; εἶπεν ὁ κ. Θεόδωρος μετὰ καταφρονήσεως.

Ὅχι. Ἡ θυγάτηρ της ἀκούσασα τὴν συνομιλίαν μας εἶπεν, ὅτι ὅσον δυστυχέστερος εἶσθε, τόσοσιν ἔχετε ἀνάγκην ἀφοσιώσεως καὶ φροντιῶν δι' ὅ καὶ ἐθυσίας ἐκούσιως ἑαυτῆν. (ἀκολουθεῖ)